Η γέφυρα και ο οικισμός

Σχεδιασμός περιπτέρου επισκεπτών και διαμόρφωσης δημόσιων χώρων στην Αράδαινα

Πολυτεχνείο Κρήτης - Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών | 06-06-2018 | Αντώνης Καραμήτρου

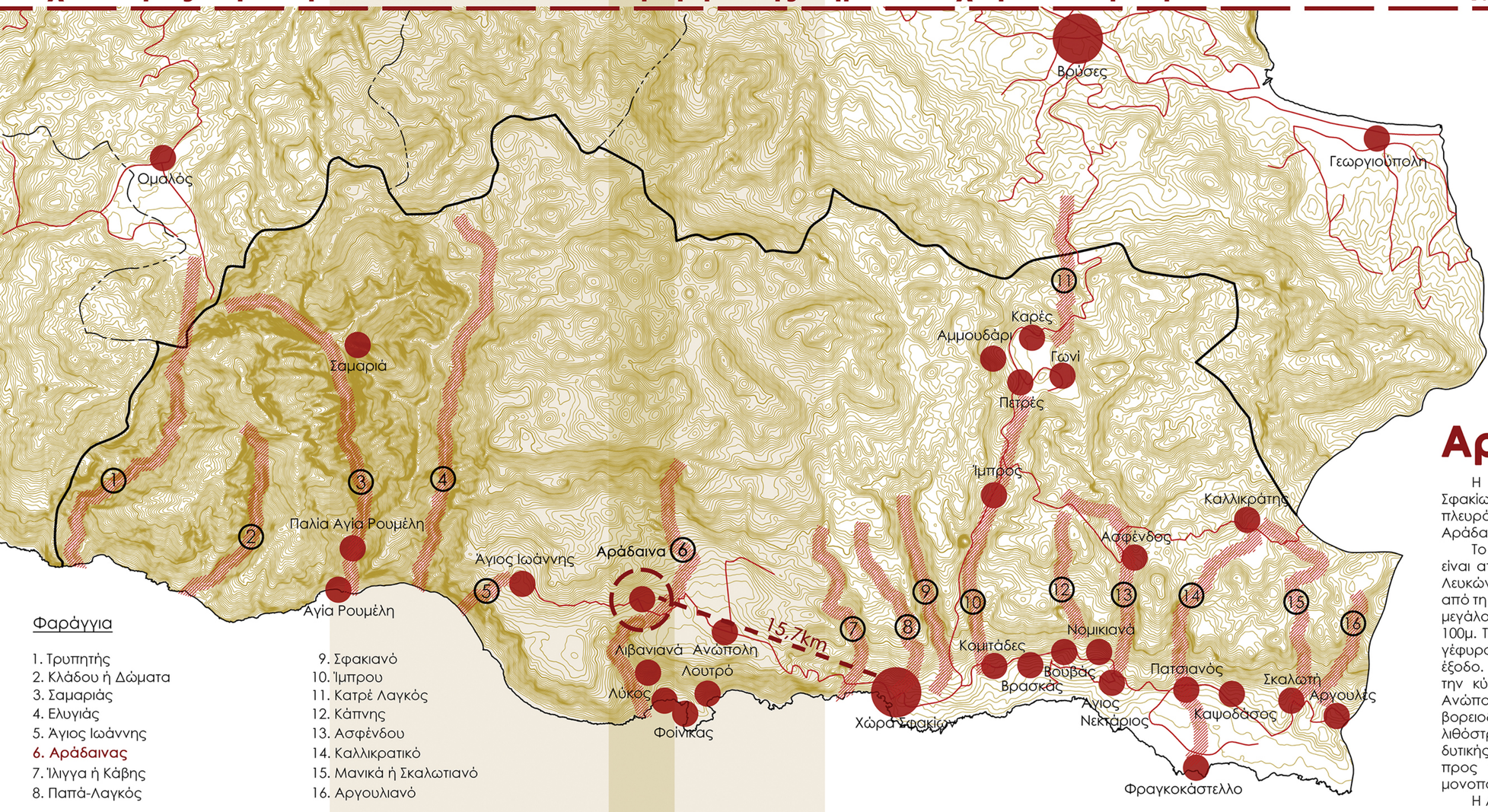

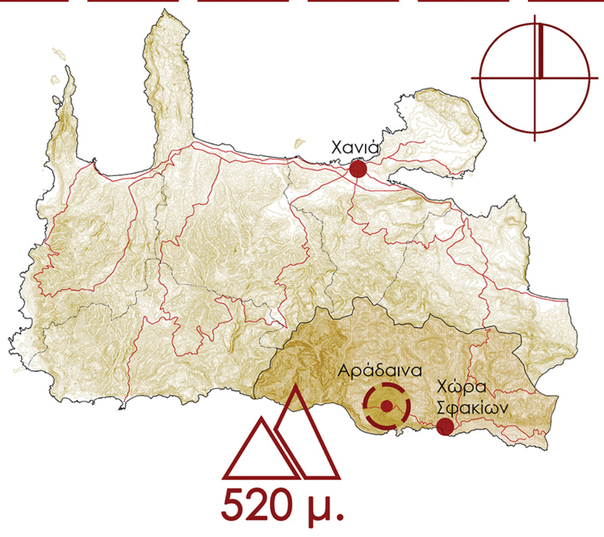

Φαράγγια

1. Τρυπητής
2. Κλάδου ή Δώματα
3. Σαμαριάς
4. Ελυγιάς
5. Άγιος Ιωάννης
6. Αράδαινας
7. Ίλιγγα ή Κάβης
8. Παπά-Λαγκός
9. Σφακιανό
10. Ίμπρου
11. Κατρέ Λαγκός
12. Κάπνης
13. Ασφένδου
14. Καλλικρατικό
15. Μανικά ή Σκαλωτιανό
16. Αργουλιανό

183 π.Χ. — Πρώτη φορά παρουσιάζεται το τοπωνύμιο Αραδήν ή Ηραδήν στη συνθήκη που υπογράφει με τον βασιλιά της Περγάμου Ευμένη

2ος μ.Χ. — Αναφέρεται στον κατάλογο των θεωροδόκων των Δελφών.

528 – 535 μ.Χ. — Εμφανίζεται στην πολιτική γεωγραφία του Ιεροκλέους.

8ος – 9ος μ.Χ. — Αναφέρεται στον κατάλογων των επισκοπών (Φοινίκης ήτοι Αραδένης).

1577 μ.Χ. — Ο Barrozi Fr. αναφέρει το τοπωνύμιο «Aradhena»

1645 μ.Χ. — Ο Τριβάν την αναφέρει σαν ένα από τα χωριά των Σφακίων που έκαναν απόβαση οι Τούρκοι.

1770 μ.Χ. — Η Αράδαινα καταστρέφεται από τους Τούρκους κατά την επανάσταση του Δασκαλογιάννη.

1834 μ.Χ. — Ο R. Pashley επισκέπτεται τον οικισμό.

1866 – 69 μ.Χ. — Ο οικισμός καταστρέφεται ξανά κατά την επανάσταση.

1918 μ.Χ. — Ο Δεφνέρ την επισκέπτεται.

1948 μ.Χ. — Λόγω τραγικών γεγονότων (Βεντέτα) αρχίζει η ερήμωση του οικισμού.

1987 μ.Χ. — Κατασκευή της γέφυρας

Εγκατάλειψη Οικισμού

1. Άποψη του οικισμού από την ανατολική όχθη του φαραγγιού.

2. Τα απομεινάρια της Αραδήν ή Ηραδήν.

3. Άποψη της γέφυρας από τον οικισμό.

4. Η είσοδος του οικισμού με την δεξαμενή συλλογής νερού.

5. Το ελαιουργείο εντός του οικισμού.

6. Άποψη εντός του εγκαταλελειμμένου οικισμού.

7. Άποψη εντός του οικισμού με το εσωτερικό μονοπάτι του.

8. Ο ναός του Αρχιστράτηγου Μιχαήλ.

9. Ο ναός του Αγίων, το παλαιότερο ιδρυμένο του οικισμού.

10. Κτίσματα στον οικισμό.

11. Το μονοπάτι στο βορειοδυτικό τμήμα του οικισμού.

12. Το καφενείο στην αρχαία του φαραγγιού.

13. Άποψη της παλιάς εισόδου του οικισμού.

14. Το μονοπάτι στην ανατολική ζώνη.

15. Το μονοπάτι στο ανατολικό ζώνη.

Αράδαινα, Σφακίων

Η **Αράδαινα** ή **Αράδενα** είναι ένας μικρός οικισμός του Δήμου Σφακίων στις νότιες παρυφές των Λευκών Ορέων. Βρίσκεται στη δυτική πλευρά του ομώνυμου φαραγγιού, που χωρίζει το οροπέδιο της Αράδαινας από εκείνο της Ανώπολης.

Το φαράγγι της Αράδαινας με τις πλεκτές πεζούλες στα τοιχώματά του είναι από τα πιο επιβλητικά της Κρήτης, ξεκινά από τίς ριζοβουνιές των Λευκών Ορέων και καταλήγει στην παραλία Διαλισκάρι, σε απόσταση 50μ. από τη θάλασσα, έχοντας συνολικό μήκος 7 χλμ. Σε όλη την έκτασή του έχει μεγάλο και απότομο βάθος, με κατακόρυφες πλευρές, που ξεπερνούν τα 100μ. Το φαράγγι έως και το 1987, όπου και κατασκευάστηκε η σιδερένια γέφυρα μήκους 64μ., είχε μόνο δύο σημεία, που τα έλεγαν πόρους, για έξοδο. Ο πρώτος πόρος είναι στις ριζοβουνιές και ο άλλος αποτελούσε την κύρια είσοδο, για την επικοινωνία των οικισμών, Αράδαινας και Ανώπολης ο οποίος βρίσκεται περίπου στη μέση τού φαραγγιού, στο βορειοδυτικό άκρο του οικισμού της Αράδαινας. Στο σημείο εκείνο υπάρχει λιθόστρωτο μονοπάτι, εναρμονισμένο με τα τμήματα της ανατολικής και δυτικής κλιτύος του Φαραγγιού. Κατεβαίνοντας από την ανατολική πλευρά προς την κοίτη του χειμάρρου, συναντά κανείς ίχνη παλαιότερου μονοπατιού.

Η Αράδαινα, αν και ορεινός οικισμός, ευημερούσε χάρις στη ναυτιλία και το εμπόριο, με τους κατοίκους της να δένουν τα πλοία τους στο Λουτρό. Λόγω της θέσης του, ο οικισμός διετέλεσε σημαντικό σημείο μαχών ανάμεσα στους Κρήτες και στους Οθωμανούς Τούρκους, με αποτέλεσμα να έχει καταστραφεί αρκετές φορές. Στις μέρες μας, ο οικισμός έχει εγκαταλειφθεί, ύστερα από τα τραγικά γεγονότα (Βεντέτα) που συνέβησαν το 1948, αλλά παράλληλα διατηρεί πλήθος επισκεπτών λόγω του φαραγγιού καθώς και του αθλήματος, μπάντζι – τζάμπινγκ, το οποίο διεξάγεται από το μέσο της γέφυρας.

Ο οικισμός βρίσκεται στη θέση που ήταν η αρχαία πόλη Αραδήν ή Ηραδήν. Στη θέση Πασσόπετρα, κοντά στο σημερινό οικισμό βρίσκονται τα ερείπια της αρχαίας πόλης, από την οποία η Αράδαινα διασώζει την αρχαία ονομασία λίγο αλλοιωμένη. Ο Στέργιος Σπανάκης αναφέρει ότι ιδρύθηκε από Φοίνικες και το όνομα Αραδήν ετυμολογείται από τη φοινικική λέξη Aruad, που σημαίνει καταφύγιο, καθώς επίσης υπήρχε ομώνυμη πόλη στη Φοινίκη. Άλλο ένα στοιχείο που συνηγορεί στην άποψη αυτή είναι το επίνειο της ο Φοίνικας (Φοίνιξ), σημερινό Λουτρό. Η Αραδήν ήταν μία από τις 30 Κρητικές πόλεις που είχαν συνάψει συμμαχία με τον Ευμένη Β΄, βασιλιά της Περγάμου το 183 π.Χ. Στο οικισμό διατηρούνται αρκετά επιφανειακά ευρήματα από εκείνη την εποχή. Στο βόρειο άκρο του σώζεται ένα κτήριο ορθογωνικής κάτοψης, το οποίο χρησιμοποιήθηκε αργότερα ως στέρνα, διαστάσεων 23x13μ. και φέρει την ονομασία «Χορός των Ελλήνων». Στη θέση Ξενοτάφι βρίσκεται η αρχαία νεκρόπολη, όπου ο R. Pashley το 1833 ανακαλύπτει χρυσά κοσμήματα και μία επιτύμβια στήλη. Ενώ, αργότερα ο Δεφνέρ παρατήρησε την ύπαρξη προϊστορικών κατοικιών λαξευμένες στο βράχο. Ανάλογες παρατηρήσεις παρουσιάζει και η έρευνα των Nixon, Moody και Rackhan καταδεικνύοντας προϊστορικές θέσεις τόσο στην Ανώπολη, όσο και στην Αράδαινα. Σήμερα, εντός του οικισμού της Αράδαινας, ο επισκέπτης μπορεί να αντικρύσει spolia κολονών, τα οποία οι κάτοικοι τα χρησιμοποιούσαν για το κυλίνδρισμα των στεγών.

Η κατοίκηση του οικισμού υπήρξε συνεχής, αυτό φανερώνεται από το πλήθος αναφορών, αλλά και από τον ναό στο ανατολικό άκρο του οικισμού αφιερωμένο στον Αρχιστράτηγο Μιχαήλ, ο οποίος είναι βυζαντινού ρυθμού με ψηλό τρούλο. Ο ναός είναι του 14ου – 15ου αιώνα, κι έχει κτιστεί στο ανατολικό τμήμα του κεντρικού κλίτους τρίκλιτης παλαιότερης βασιλικής του 5ου ή 6ου αιώνα. Το εσωτερικό του ναού είναι καλυμμένο με τοιχογραφίες, οι οποίες πέραν των Αγίων που απεικονίζουν, φέρουν συνθέσεις νεκρής φύσης.

Ο εγκαταλελειμμένος πλέον οικισμός αποτελείται από ένα κεντρικό πυρήνα και ένα μεταγενέστερο τμήμα βορειοδυτικά, τα οποία ενώνονται μέσω ενός δαιδαλώδους δικτύου εσωτερικών μονοπατιών, το οποίο ίσως αποτελούσε τμήμα παλαιότερου οικιστικού συνόλου.

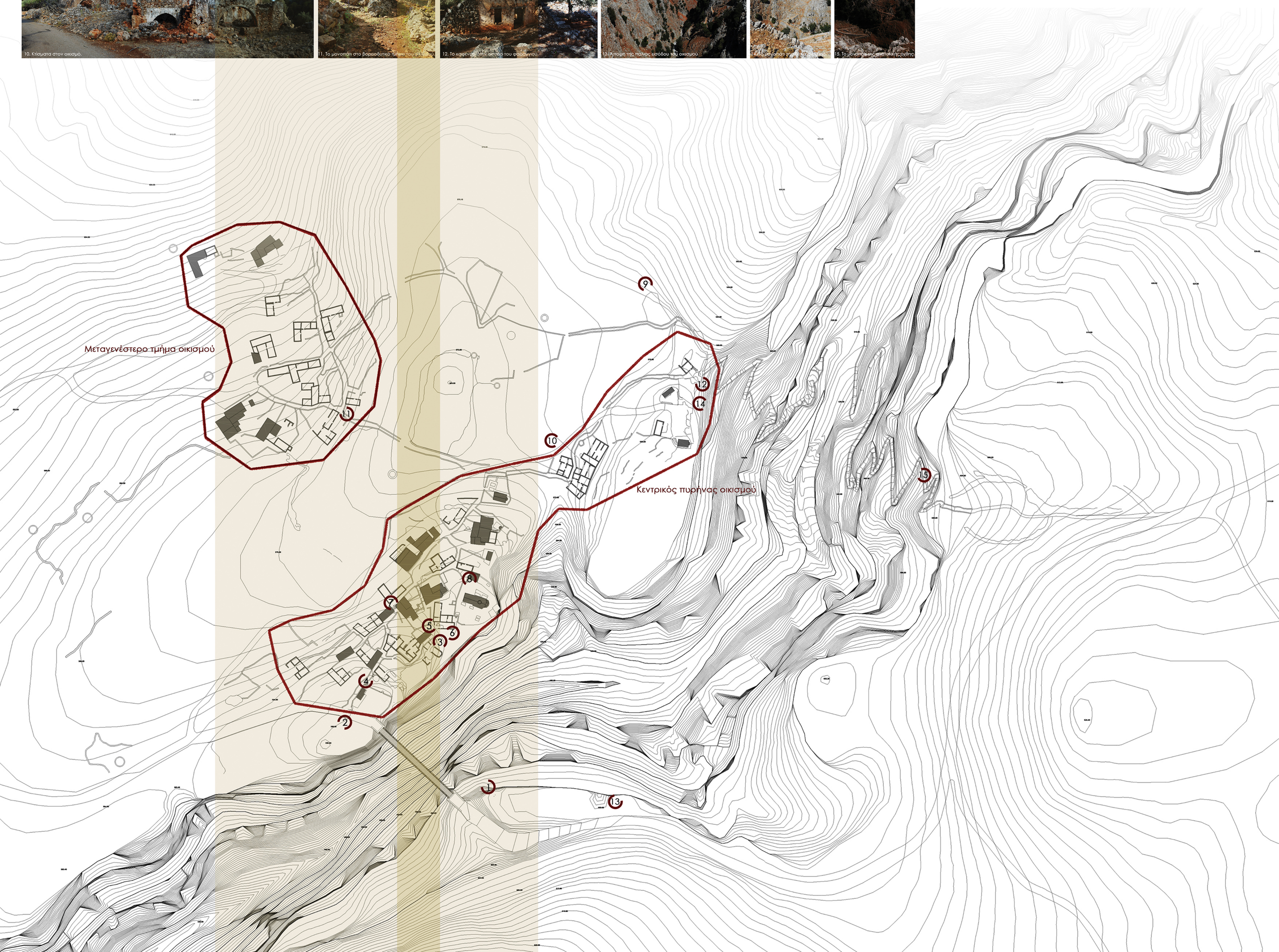

Η γέφυρα και ο οικισμός

Σχεδιασμός περιπτέρου επισκεπτών και διαμόρφωσης δημόσιων χώρων στην Αράδαινα

Πολυτεχνείο Κρήτης - Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών | 06-06-2018 | Αντώνης Καραμήτρου

Ωστόσο, ό,τι ένα μοναστηριακό νησάκι δεν διαθέτει για προμήθεια, δεν υστερεί ανάμεσα στους λοιπούς ερημίτικους τόπους της μέσα στους αρχαίους τα σοφ, όπως μια μονάδα, που δεν μπορεί να σπάσει την απομόνωσή της, δεν μπορεί να κατασκευάσει τα μέσα για να ζήσει, δεν μπορεί να ζήσει χωρίς την αλληλεγγύη της αδελφότητας.[1]

Ο οικισμός της Αράδαινας, εγκαταλελειμμένος τα τελευταία εβδομήντα χρόνια, συνιστά την τελευταία οικιστική μορφή, συνέχειας της αρχαϊκής πόλης Αράδην ή Ηραδην, η οποία καταλαμβάνει ευρύτερη περιοχή σε σχέση με τη σημερινή εγκατάσταση. Η ζωή των κατοίκων ήταν πάντα συνδεδεμένη με το φαράγγι, όμως με την κατασκευή της γέφυρας, η σχέση αυτή έχει διαρρηχθεί, παρά το γεγονός ότι η τελευταία αποτελεί σημείο αναφοράς, τονίζοντας τη δυναμική του φυσικού υποβάθρου με την ανθρώπινη δραστηριότητα. Ο επισκέπτης αντικρύζοντας το μεγαλείο της φύσης, αισθανόμενος τον λίγγο από τη θέαση των κατακόρυφων μετώπων του φαραγγιού σε συνδυασμό με τα έργα του ανθρώπου, βιώνει το δίπολο του μεταφυσικού φόβου και της διονυσιακής χαράς, κατακλυσμένος από το αίσθημα του Υψηλού.

Η **γέφυρα** *ως πράγμα περισυλλέγει το τετραμερές (γη, ουρανός, θεότητες, θνητοί)*, διαθέτοντας του θέση και γεννώντας τόπο στον οποίο παραχωρείται χώρος. Η γέφυρα, αιωρούμενη ανακλαφρα και δυνατά, υψώνεται πάνω από το φαράγγι, δεν συνδέει απλώς τις πλευρές του φαραγγιού που προϋπάρχουν, αλλά τις αφήνει να κείνται η μία έναντι και ταυτοχρόνως υπεράνω της άλλης. Η μία πλευρά διακρίνεται από την άλλη μέσω της γέφυρας και συλλέγουν τη γη, με τις εκτάσεις του τοπίου, που απλώνονται πίσω από αυτές, πλησίον της. *Η γέφυρα χορηγεί στους θνητούς τη δική τους οδό ώστε να πορεύονται και να ταξιδεύουν από τόπο σε τόπο. Οι θνητοί είτε συγκεντρώνουν την προσοχή τους στο αιωρούμενο στοιχείο της διέλευσης μέσω της γέφυρας, είτε πλησμονούν ότι, ήδη είναι πάντοτε καθ' οδόν προς την εσχατη γέφυρα, επιχειρούν κατά βάση να υπερβούν ό,τι είναι σύνηθες και καταστροφικό σε αυτούς, ώστε να αχθούν ενώπιον του σώζοντος στοιχείου του θείου.*[1]

Ο **οικισμός** έχοντας διάγει το «κατόφλι» της εγκατάλειψης, οδεύοντας προς την ολοκληρωτική του ενσωμάτωση στο γεωλογικό υπόβαθρο, έγειρε στον επισκέπτη σκέψεις περί της θνητής του φύσης, προκαλώντας του την εγρήγορση, την αυτογνωσία και την πληρότητα.

Η παρούσα διπλωματική εργασία πραγματεύεται τους δύο δημόσιους χώρους, που βρίσκονται ένθεν κα' ένθεν της γέφυρας, την είσοδο στην Αράδαινα μέσω του μονοπατιού του φαραγγιού, καθώς και τις ελάχιστες δυνατές επεμβάσεις στο υφιστάμενο δίκτυο μονοπατιών. Επομένως, σκοπό έχει να αναδείξει όλες αυτές τις πτυχές του τόπου και να δημιουργήσει **κατώφλια επίσκεψης - κατώφλια ανάδειξης της εγκατάλειψης** στα προαναφερόμενα συστήματα.

[1]Για περισσότερα βλέπε το βιβλίο του Martin Heidegger, Κτίζειν, κατοικείν, σκέπτεσθαι: εισαγωγή - μετάφραση Γιώργος Ξηροπαΐδης, εκδόσεις Πλέθρον, Αθήνα, 2008.

1

Ο πρώτος χώρος που συναντά κανείς την διαβή τη γέφυρα ένα ένας ήπιος λοφίσκος, ο οποίος βρίσκεται σε επαφή με το βορειοανατολικό άκρο της. Όταν κάποιος βρεθεί επάνω του έχει τη δυνατότητα να αντικρύσει στο σύνολό του τον εγκαταλελειμμένο οικισμό της Αράδαινας.

2

Ο χώρος που βρίσκεται μετά τη γέφυρα, αποτελείται από ένα πλάτωμα, στο οποίο σήμερα έχει τοποθετηθεί ένα αναψυκτήριο, χρησιμοποιώντας τον παραλίγγλα και ως χώρο στάθμευσης. Από το πλάτωμα αυτό ο επισκέπτης έχει την ικανότητα να κινηθεί σε δύο κατευθύνσεις, είτε προς το βορρά, εισέρχοντας στον οικισμό της Αράδαινας, είτε προς το νότο, στον οποίο βρίσκονται τα κατάλοιπα της αρχαίας πόλης Αράδην.

3

Ο τρίτος τόπος επέμβασης βρίσκεται στην απόληξη του μονοπατιού του φαραγγιού από την πλευρά του οικισμού. Ο χώρος οριοθετείτε από ένα σύμπλεγμα τριών εγκαταλελειμμένων δημόσιων κτιρίων. Το σχολείο το οποίο βρίσκεται στο μέσο του πλατώματος, το ναό του Αγίου Ελευθερίου νοτιοανατολικά και το καφενείο του οικισμού βορειοδυτικά, που σηματοδοτεί την είσοδο του μονοπατιού του φαραγγιού.

Το ArtiQuest Center έχει ως σκοπό του τη δημιουργία ενός δημόσιου πολυχώρου εντός των εγκαταλελειμμένων πλέον κτιρίων παραγωγής χάλυβα. Το νέο κτίριο έχει τοποθετηθεί σε εγγύτητα με την εγκαταλελειμμένη βιομηχανική μονάδα δίνοντας στον επισκέπτη του τη δυνατότητα να έχει οπτικές διαφυγές στο σύνολό της.

Το Tea house βρίσκεται εντός του ερειπωμένου κάστρου Montemor – o – Velho. Πρόκειται για ένα χώρο εστίασης, όπου μέσω της διαφάνειας της κατασκευής του μπορεί κάνεις να έλθει σε επαφή με τα ερείπια που το περιστοιχίζουν.

Η πλατιά που έχει σχεδιάσει ο Miguel Arruda, η οποία φέρει υπόγεια χώρο στάθμευσης, προσφέει στον επισκέπτη - περιπατητή της τη δυνατότητα να αναμετρηθεί με το παλαιό, το ιστορικό μέσω του τείχους που σηματοδοτεί.

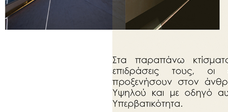

Η **εγκατάλειψη** επομένως, επαναφέρει στα μάτια του επισκέπτη, τη χάρη μιας φύσης που σφυρηλατείται συνεχώς, χαρίζοντας του τις μαγικές στιγμές ενός αρχέγονου χρόνου, την κίνηση της ψυχής προς το μέλλον, το οποίο με τη σειρά του, θα επιστρέψει στο αιώνιο.

Επιδίωξη μου υπήρξε ο σχεδιασμός ενός χώρου από τον οποίο θα μπορούσε κανείς να έλθει σε επαφή με το σύνολο του εγκαταλελειμμένου οικισμού της Αράδαινας **-ένα παρατηρητήριο της Εγκατάλειψης-** εγείροντας του σκέψεις περί της θνητής του φύσης, αλλά και μέσω του ίδιου του κτιρίου να του αναλάβει την ακούσια ανάμνηση, τοποθετώντας τον στην μήτρα του χρόνου, επαναφέροντας τον στην αυθεντική **εποχή του Κρόνου**. Η θέση που επιλέχθηκε ήταν ο λοφίσκος πριν από την είσοδο στον οικισμό μέσω της γέφυρας από τον οποίο υπάρχει η δυνατότητα πλήρης θέασης του οικισμού.

Πέραν, όμως αυτών των σκέψεων, κρίθηκε αναγκαία η δημιουργία ενός κτηρίου ικανού να φιλοξενήσει το όλο και μεγαλύτερο πλήθος πεζοπόρων, που συρρέουν κάθε χρόνο για να θαυμάσουν τα μνημεία του φυσικού κάλλους της περιοχής. Στο κτίριο αυτό θα στεγαστούν η σφαιρική χρήση του αναψυκτηρίου, η οποία βρίσκεται σήμερα στο πλάτωμα, μετά από τη γέφυρα καθώς και ενός εκπαιδευτικού χώρου – χώρου πληροφοριών. Επίσης γίνεται πρόβλεψη για τη μεταφορά του χώρου στάθμευσης, ο οποίος βρίσκεται στον ίδιο χώρο με το αναψυκτήριο, έτσι ώστε να αναδειχθεί το πλάτωμα σε κατώφλι εισόδου τόσο για τον οικισμό, όσο και για την αρχαία πόλη.

Στα παραπάνω κτίσματα, καταδεικνύονται οι επιδράσεις τους, οι οποίες δύναται να προξενήσουν στον άνθρωπό το αίσθημα του Υψηλού και με οδηγό αυτό να φτάσουν στην Υπερβατικότητα.

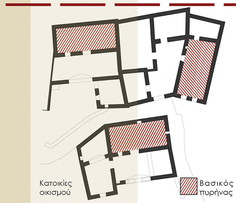

Κατοικίες οικισμού

Βασικός πυρήνας

Τα **εγκαταλελειμμένα κτήρια** μπορούν να συντελέσουν σε μία νέα οπτική αντίληψη του σχεδιασμού και της αρχιτεκτονικής. Έχοντας διατηρήσει τη αρχική μορφή της δομής του ή ένα μεγάλο μέρος της, σε αντίθεση με το ερείπιο, είναι ικανά να μας φανερώσουν την εσώτερη λογική της δομής, η οποία αποτελεί τη **ρίζα του τύπου** ή καλύτερα το εσωτερικό αποτύπωμά του.

Το βασικό κύτταρο ενός οικισμού αποτελεί η κατοικία. Ο τύπος κατοικίας που κυριαρχεί στον οικισμό είναι η τελευταία μορφή του επαρχιακου σφακιανού σπιτιού, δηλαδή της πλατιμέτωπης δώροφης κατοικίας με ενδιαιτο εξώπαταμα (αντα). Ο τύπος αυτός έχει προκύψει από την εξέλιξη της πρωταρχικής μορφής κατοικίας, το σφακιανό πλατυμέτωπο μονόσπιτο, το οποίο αποτελεί έναν από τους πλέον αρχέγονους τύπους. Στον τύπο του μονόσπιτου με το πέρασμα του χρόνου αρχικά αντικαταστάθηκε το σύστημα της ενδιάμεσης δοκού επί στύλο με την καμάρα, ενώ αργότερα προστέθηκαν το παράσπιτο, το πυργόσπιτο, η καμινάδα, ο εξώστης και τέλος αποκτά δεύτερο όροφο. Σημαντικό ρόλο επίσης, έχει η είσοδος στις κατοικίες, η οποία γίνονταν μέσω του δαιδαλώδους δικτύου του οικισμού.

Ο σχεδιασμός των χώρων του κτηρίου που στεγάζουν τις χρήσεις βασίζεται σε κάτοψη στην ρίζα του τύπου του οικισμού, δηλαδή σε ένα πλατιμέτωπο ορθογώνιο σχήμα. Ακόμη, η είσοδος σε αυτούς τους χώρους, γίνεται μέσω ενός γραμμικού στοιχείου, σαν ένα άλλο μονοπάτι.

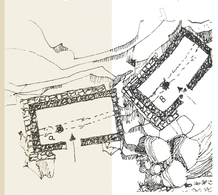

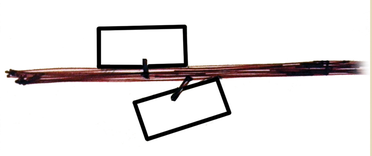

Η Κρήτη είναι ο τόπος των εκατό φαραγγιών. Τα περισσότερα φαράγγια έχουν διανοιχθεί σε πλακώδεις ασβεστόλιθους ή κροκαλοπαγή πετρώματα. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα τα προπετηλή και απαγτά τοιχώματα τους. Ένα τυπικό φαράγγι έχει κατακόρυφα τοιχώματα. Τα φαράγγια είναι τοπογραφικά χαρακτηριστικά μεγάλης ηλικίας, τουλαχιστον Πλειστοκαινικής, όπως μαρτυρούν τα συγκολλημένα κορήματα' οι Μινωίτες θα τα έβλεπαν σχεδόν όπως τα βλέπουμε και εμείς σήμερα.[2]

Η διατήρηση και η ανάδειξη του βράχου που υπάρχει στη νότια πλευρά του λόφου υπήρξε καθοριστικής σημασίας ζήτημα για τη σχεδίαση του κτηρίου. Επομένως, δημιουργήθηκε η ανάγκη της οπτικής συμπλήρωσης του βράχου μέσω ενός τοίχου από αδρό σκυρόδεμα χρωματισμένο στις αποχρώσεις του, έτσι ώστε να επιτυγχάνεται η συζεύξη των δύο αυτών στοιχείων, δημιουργώντας μία συνέχεια και την αίσθηση της κατακορυφότητας των τοιχωμάτων του φαραγγιού.

[2]Oliver Rackham – Jennifer Moody, Η δημιουργία του κρητικού τοπίου, μετάφραση: Κώστας Σμπόνιας, Επιστημονική επιμέλεια Αγγελος Χανιάτης, εκδόσεις Πανεπιστημιακές εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο, Α έκδοση Ιούνιος 2004, Α αναπτύπωση Δεκέμβριος 2004, Β' αναπτύπωση Οκτώβριος 2008, σελ. 35 – 37.

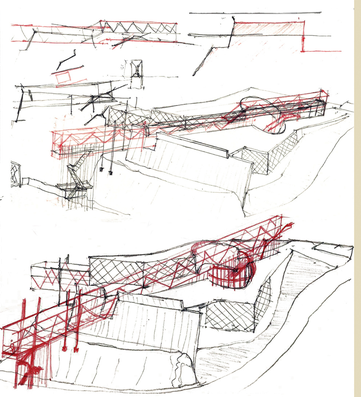

Η **γέφυρα**, τόσο ως προς το ίδιον της, όσο και ως προς τον οικισμό αποτελεί σημαντικό στοιχείο. Η δημιουργία μίας νέας γέφυρας, η οποία θα δημιουργούσε μία νέα διαδρομή ενάνοντας το κτήριο, τους χώρους του και την αρχή της υφιστάμενης, χαρίζοντας παράλληλα στον επισκέπτη την αίσθηση της **αιώρησης** και του **μετεωρισμού**, κρίθηκε απαραίτητη για τη σύνθεση.

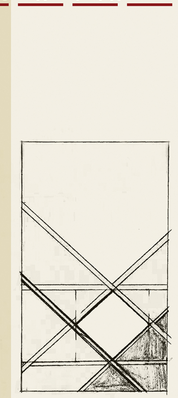

Καταλυτική ήταν η επίδραση στο σχεδιασμό τόσο των επιμέρους στοιχείων του κτηρίου, όσο και των δημόσιων χώρων, της αίσθησης του κλουβιού, που σου προξενεί η γέφυρα μέσα από το **γεωμετρικό καδρόρισμα του τοπίου**, των **γεωμετρικών μοτίβων**, που υπάρχουν στις αγιογραφίες του ναού του Αρχάγγελου Μιχαήλ και στα τοπικά υφαντά.

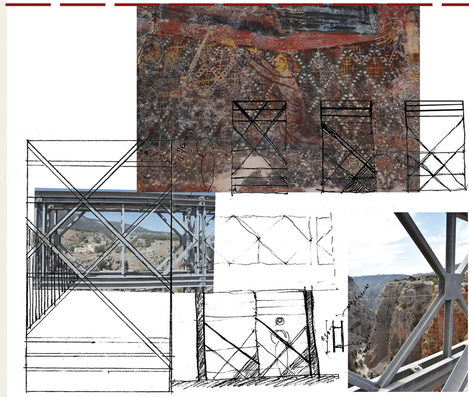

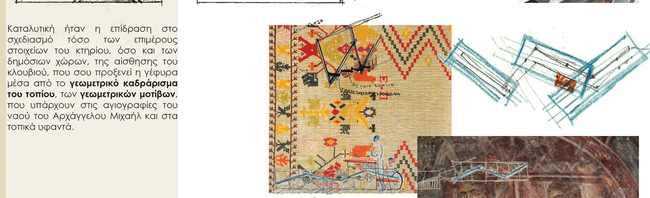

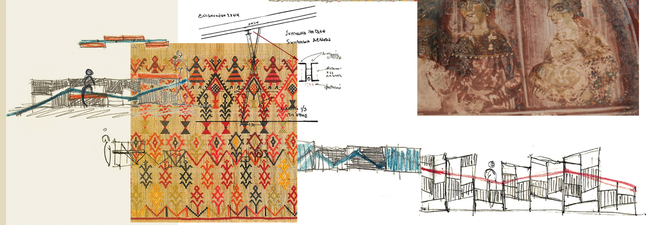

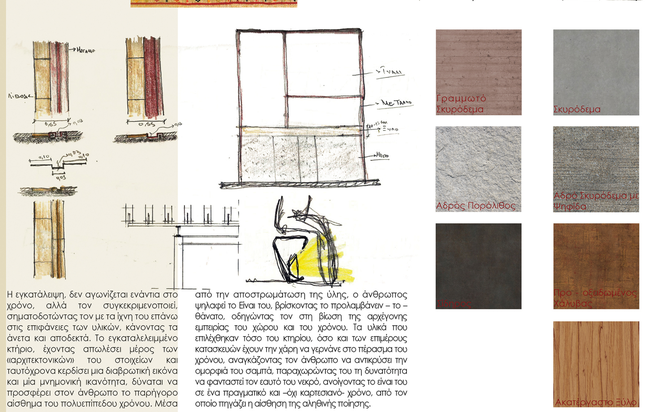

Η εγκατάλειψη, δεν αγωνίζεται ενάντια στο χρόνο, αλλά τον συγκεκριμενοποιεί, σημειοδοτώντας τον με τα ίχνη του επάνω στις επιφάνειες των υλικών, κάνοντας τα άνετα και αποδεκτά. Το εγκαταλελειμμένο κτήριο, έχοντας απωλέσει μέρος των ιεραρχικοτεκνικών του στοιχείων και ταυτόχρονα κερδίσει μια διαβεσιτική εικόνα και μία μνημονική ικανότητα, δύναται να προσφέρει στον άνθρωπο το παρήγορο αίσθημα του πολυετιπέτου χρόνου. Μέσα από την αποσαθρωμάτωση της ύλης, ο άνθρωπος ψηλαφεί το Είναι του, βρίσκοντας το προλαμβάνον – το – θάνατο, οδηγώντας τον στη βίωση της αρχέγονης εμπειρίας του χώρου και του χρόνου. Τα υλικά που επιλέχθηκαν τόσο του κτηρίου, όσο και των επιμέρους κατασκευών έχουν την χάρη να γερνάνε στο πέρασμα του χρόνου, αναγκάζοντας τον άνθρωπο να αντιμετωπίσει την εμφορακή του σαμπτά, παραχωρώντας του τη δυνατότητα να φανταστεί τον εαυτό του νεκρό, ανοίγοντας το είναι του σε ένα προχωμπτό και –όχι καρτεσιανό- χρόνο, από τον οποίο πηγάζει η αίσθηση της αληθινής ποίησης.

Ο σύγχρονος άνθρωπος, μακριά από τη θρησκεία των προγόνων, οργανώνεται με τρόπους νέους για να συνδιαλλάσσεται με το μεγαλειώδες, το αόρατο, το υπερβατικό, αντικαθιστώντας την κυκλικότητα της λατρείας, είτε με την επίσκεψη σε μνημειώδες εκφάνσεις της φύσης, δράττοντας συγκίνηση από το υπέρογο ενός χώρου με αδιερεύνητες γεωμετρίες, είτε σε μουσεία και ιστορικούς τόπους, προκειμένου να παραβάλει το θνητό της υπόστασής του με τους μακρείς χρόνους παρουσίας των κτισμάτων προηγούμενων γενεών. Ενδυναμώνεται κατ' αυτόν τον τρόπο η βιωματική του εμπειρία στα δεδομένα του χώρου και τροφοδοτείται η μνήμη του από παλαιούς χρόνους στην προοπτική εκείνων που επέρχονται. Αυτό συμβαίνει διότι ο άνθρωπός αισθάνεται, σκέπτεται και αποκτά εμπειρίες, επειδή ο χρόνος συνιστά τον τρόπο με τον οποίο κατανοεί το Είναι του. Πρόκειται για μία εσωτερική διεργασία, από την οποία δεν πρέπει να αποκλείουμε τη χωρική διάσταση, όπου εντός της συμβαίνουν οι αισθητηριακές ροές και ανταλλαγές.

Όμως τέτοιοι χώροι μπορούν να προκύψουν ύστερα από την έκλειψη της ανθρώπινης παρουσίας από αυτούς και την ταυτόχρονή εγκατάσταση της φύσης. Στα κτίρια επομένως που **καταλείπουμε** εγκλωβίζεται η **αθανασία** μας, που δεν είναι τίποτα άλλο από την ανάμνηση που αφήνουμε στους άλλους. Τα **εγκαταλελειμμένα κτήρια**, φαινομενικά κενά, ορθώνονται πάνω στο υπόβαθρο της θεμελιώδους προσαρινότητας, ως μια ύπαρξη ταγμένη στο **θάνατο**. Το κτίσμα, ένα συνανθίλιμμα ύλης και χρόνου, με την **εγκατάλειψη** του μετουσιώνεται σε χρόνο, χρόνο καθαρό, εικόνα της **Αιωνιότητας**. Ο άνθρωπος είτε μέσω της ψηλάφησης της φθοράς, είτε μέσω της αθέλητης ανάμνησης, που συγκεντρώνουν στις δομές τους τα εγκαταλελειμμένα κτίσματα, επιχειρεί ένα ταξίδι προς την αυτογνωσία και την εγρήγορση, οι οποίες οδηγούν στην εναρμόνιση με το Θείο, με την Αιωνιότητα (την τριπλή σύμφυρση των χρονικοτήτων), αποκτώντας την Πληρότητα του εαυτού του. Η εγκατάλειψη γίνεται το σύμβολο του άμετρου, ένα αμάλγαμα λήθης και ανάμνησης.

Ο χώρος όπως και ο χρόνος επιζητούν τη λήθη. Γιατί αναμφίβολα, για τη ζωή κάθε οργανισμού δεν είναι απαραίτητο μόνο το φως, αλλά και το σκοτάδι.

Σχέδιο Γενικής Διάταξης

κλ. 1/750

Ενότητα 1η: Γέφυρα

Κάτοψη Δώματος Κτηρίου - Πλατείας Εισόδου του Οικισμού | κλ. 1/200

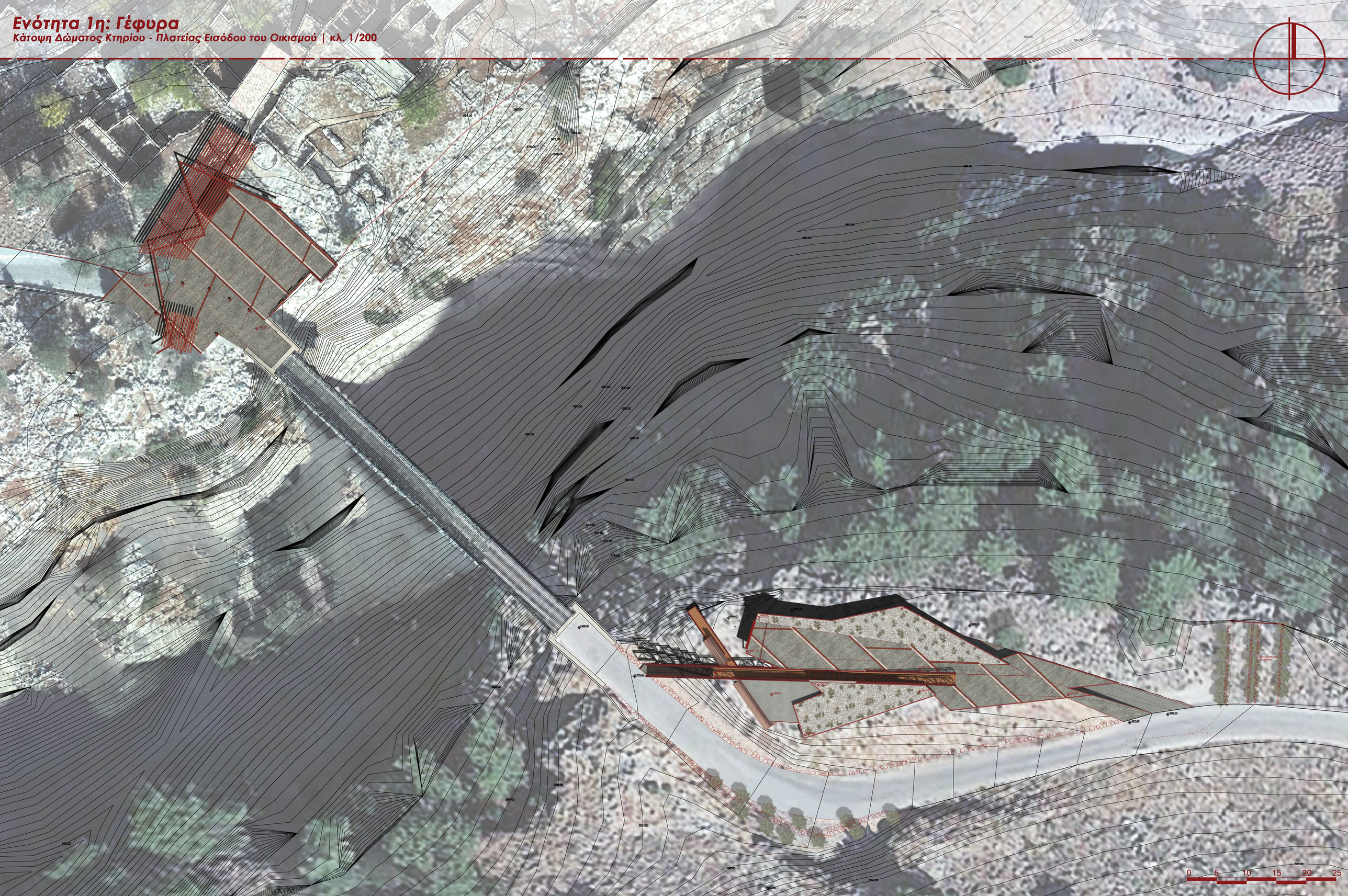

Ενότητα 1η: Γέφυρα

Κάτοψη Στάθμης +590.50μ. Κτηρίου - Πλατείας Εισόδου του Οικισμού | κλ. 1/200

0 5 10 15 20 25

Ενότητα 1η : Γέφυρα

ΔΙΑΜΗΚΗΣ ΤΟΜΗ ΣΤΗ ΓΕΦΥΡΑ
(ΚΤΗΡΙΟ - ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΙΣΟΔΟΥ)
κλ. 1/200

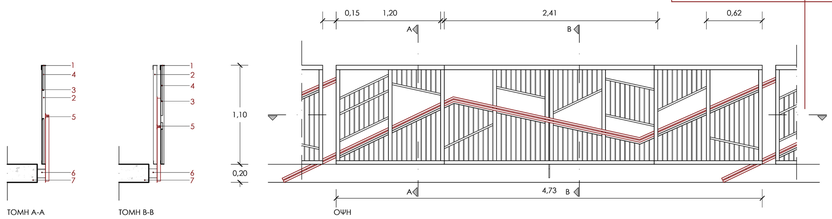

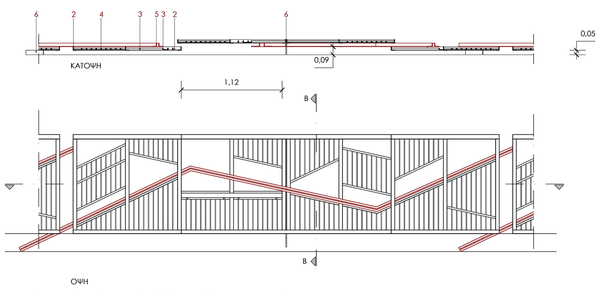

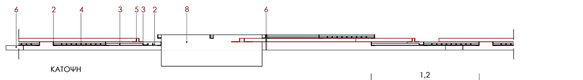

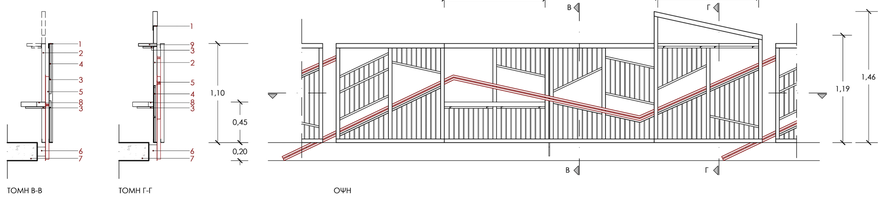

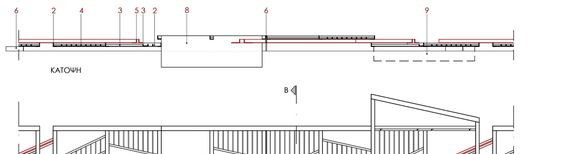

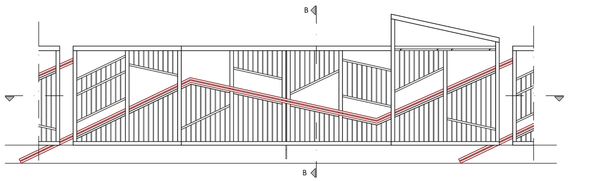

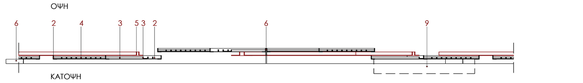

1. Μεταλλική γωνία (50x50x5)mm
2. Μεταλλική γωνία (40x40x4)mm
3. Μεταλλική γωνία (20x20x4)mm
4. Μεταλλική λάμα πάχους 8mm
5. Μεταλλική γωνία στήριξης (40x20x4)mm
6. Μεταλλική λάμα στήριξης πάχους 10mm
7. Σκυροδετημένη βάση πλατείας
8. Ξύλινη σανίδα καθίσματος πάχους 50mm
9. Ξύλινη σανίδα πάγκου πάχους 30mm

ΚΙΓΚΛΙΔΩΜΑΤΑ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΕΙΣΟΔΟΥ
ΟΙΚΙΣΜΟΥ | κλ. 1/20

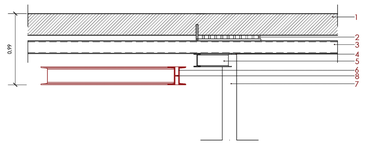

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ ΔΙΑΜΗΚΗΣ ΤΟΜΗΣ
ΣΤΕΓΑΣΤΡΟΥ | κλ. 1/25

1. Ξύλινη δοκίδα διατομής 300x150mm
2. Μεταλλική ράβδος συγκράτησης δοκίδων Φ25
3. Μεταλλική δοκός IPE180
4. Μεταλλική λάμα ένωσης δοκού - υποστυλώματος
5. Διατρυπώσσα μεταλλική δοκός IPE180
6. Μεταλλική δοκός ένωσης στεγάστρων UPN250
7. Μεταλλικό υποστύλωμα κυκλικής διατομής (200x5)mm
8. Μεταλλική λάμα πάχους 10mm
9. Τραπεζοειδής λαμαρίνα
10. Περιμετρική δοκός CF1603
11. Κοιλοδοκός 60x60x4mm
12. Γυαλί
13. Μεταλλική λάμα συγκράτησης γυαλιού
14. Μεταλλική γωνία συγκράτησης γυαλιού L (20x10)mm
15. Μεταλλική γωνία L (20x20)mm
16. Ξύλινος πάγκος
17. Μεταλλική λάμα πάχους 10mm
18. Σκυροδετημένη πλάκα
19. Χώρος αποθήκευσης
20. Μεταλλική γωνία συγκράτησης πλακών σκυροδέματος L (100x100x8)mm

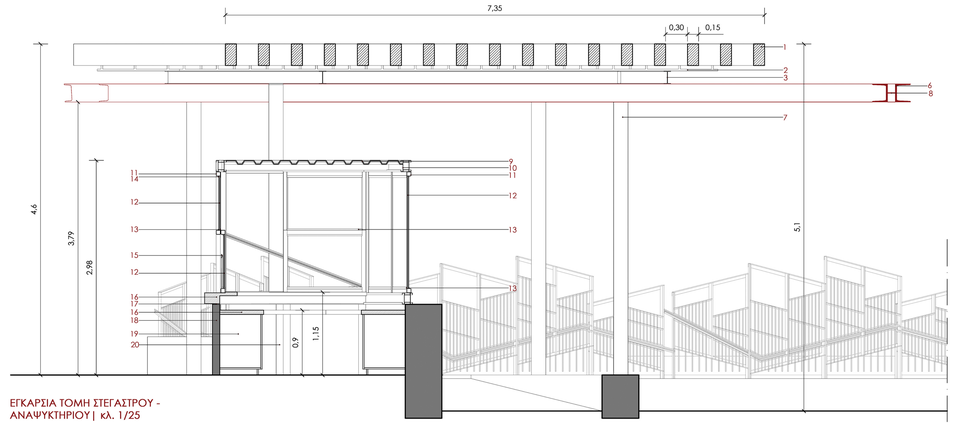

ΕΓΚΑΡΣΙΑ ΤΟΜΗ ΣΤΕΓΑΣΤΡΟΥ -
ΑΝΑΨΥΚΤΗΡΙΟΥ| κλ. 1/25

ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ ΣΩΜΑΤΑ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΕΙΣΟΔΟΥ
ΟΙΚΙΣΜΟΥ | κλ. 1/10

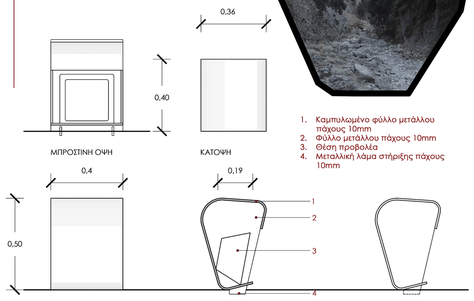

1. Καμπυλωμένο φύλλο μετάλλου πάχους 10mm
2. Φύλλο μετάλλου πάχους 10mm
3. Θέση προβολέα
4. Μεταλλική λάμα στήριξης πάχους 10mm

ΤΟΜΗ ΣΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΙΣΟΔΟΥ ΜΕ ΤΟ ΑΝΑΨΥΚΤΗΡΙΟ - ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ

ΤΟ ΚΤΗΡΙΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΟΧΘΗ ΤΟΥ ΦΑΡΑΓΓΙΟΥ

ΤΟ ΚΤΗΡΙΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΙΚΙΣΜΟ

ΤΟ ΚΤΗΡΙΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΙΣΟΔΟΥ ΤΟΥ ΟΙΚΙΣΜΟΥ

ΔΙΑΜΗΚΗΣ ΤΟΜΗ **ΚΤΗΡΙΟΥ**
κλ. 1/100

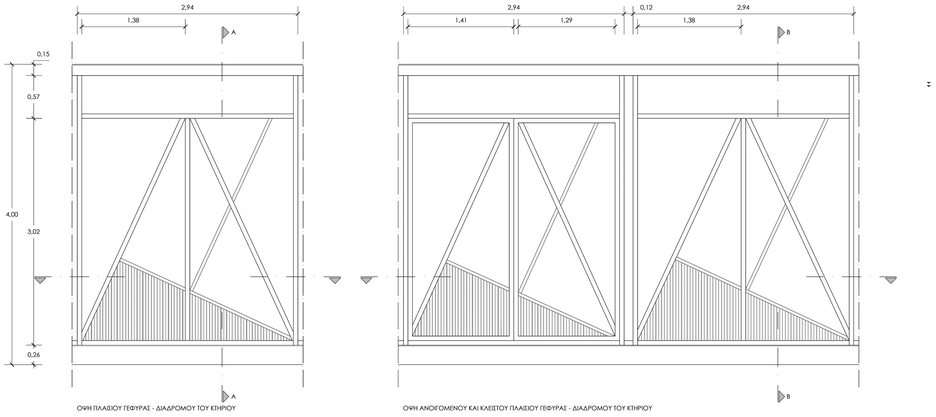

ΟΨΗ ΠΛΑΞΙΟΥ ΓΕΦΥΡΑΣ - ΔΙΑΔΡΟΜΟΥ ΤΟΥ ΚΤΗΡΙΟΥ

ΟΨΗ ΑΝΟΙΓΟΜΕΝΟΥ ΚΑΙ ΚΛΕΙΣΤΟΥ ΠΛΑΞΙΟΥ ΓΕΦΥΡΑΣ - ΔΙΑΔΡΟΜΟΥ ΤΟΥ ΚΤΗΡΙΟΥ

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ ΑΠΟΛΙΞΗΣ ΓΕΦΥΡΑΣ
κλ. 1/20

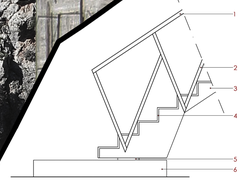

1. Μεταλλική γωνία (50x50x5)mm
2. Μεταλλική γωνία (40x40x4)mm
3. Μεταλλική λάμα στήριξης κλίμακας πάχους 20mm
4. Μεταλλική λάμα πάχους 20mm ως κλίμακα
5. Μεταλλική γωνία (100X100X8)mm
6. Βάση έδρασης από οπλισμένο σκυρόδεμα

ΟΨΗ ΕΔΡΑΣΗΣ ΑΠΟΛΗΞΗΣ ΚΛΙΜΑΚΑΣ ΓΕΦΥΡΑΣ - ΔΙΑΔΡΟΜΟΥ ΚΤΗΡΙΟΥ

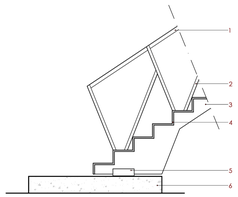

ΔΙΑΜΗΚΗΣ ΤΟΜΗ ΕΔΡΑΣΗΣ ΑΠΟΛΗΞΗΣ ΚΛΙΜΑΚΑΣ ΓΕΦΥΡΑΣ - ΔΙΑΔΡΟΜΟΥ ΚΤΗΡΙΟΥ

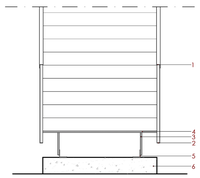

ΕΓΚΑΡΣΙΑ ΤΟΜΗ ΕΔΡΑΣΗΣ ΑΠΟΛΗΞΗΣ ΚΛΙΜΑΚΑΣ ΓΕΦΥΡΑΣ - ΔΙΑΔΡΟΜΟΥ ΚΤΗΡΙΟΥ

ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΓΕΦΥΡΑΣ - ΔΙΑΔΡΟΜΟΥ ΚΤΗΡΙΟΥ | κλ. 1/20

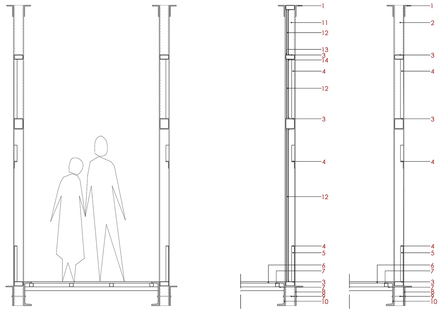

ΤΟΜΗ ΓΕΦΥΡΑΣ - ΔΙΑΔΡΟΜΟΥ ΚΤΗΡΙΟΥ

ΤΟΜΗ Β - Β

ΤΟΜΗ Α - Α

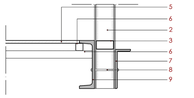

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ ΣΥΓΚΡΑΤΗΣΗΣ ΜΕΤΑΛΛΙΚΩΝ ΠΛΑΙΣΙΩΝ ΓΕΦΥΡΑΣ - ΔΙΑΔΡΟΜΟΥ ΚΤΗΡΙΟΥ
κλ. 1/10

1. Μεταλλική γωνία L (150x90x11)mm
2. Μεταλλική διατομή UPN140 ως φορέας του πλαισίου της γέφυρας - διαδρόμου του κτηρίου
3. Μεταλλικός κοιλοδοκός (120x60x4)mm
4. Μεταλλική γωνία (40x40x4)mm
5. Μεταλλική λάμα πλάτους 36mm και πάχους 8mm
6. Σύλινες σανίδες πλάτους 280mm και πάχους 20mm
7. Κοιλοδοκός έδρασης ξύλινων σανίδων και στήριξης γέφυρας - διαδρόμου κτηρίου
8. Μεταλλική γωνία L (260x100x12)mm
9. Μεταλλική ράβδος συγκράτησης μεταλλικών πλαισίων Φ10
10. Μεταλλική διατομή UPN320
11. Κοιλοδοκος (140x60x4)mm ως φορέας πλαισίου της γέφυρας - διαδρόμου του κτηρίου
12. Γυάλινο πανέλο
13. Μεταλλική λάμα συγκράτησης γυάλινου πανέλου πάχους 3mm
14. Μεταλλική γωνία L (20x10x3)mm για την συγκράτηση του γυάλινου πανέλου
15. Κοιλοδοκός (80x60x3)mm ως κάθετα
16. Μεταλλική λάμα πλάτους 16mm και πάχους 8mm
17. Μεταλλική διατομή T διευθέτησης πορτών

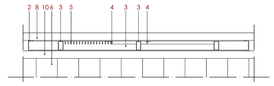

ΚΑΤΟΨΗ

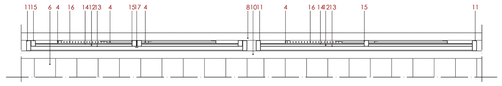

ΚΑΤΟΨΗ

ΕΓΚΑΡΣΙΑ ΤΟΜΗ **ΚΤΗΡΙΟΥ**
κλ. 1/50

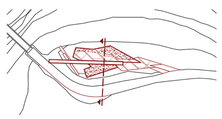

ΤΟΜΗ

1. Κοιλοδοκός (80x60x3)mm
2. Μεταλλική γωνία L (20x10x3)mm για την συγκράτηση του γυάλινου πανέλου
3. Γύαλινο πανέλο
4. Μεταλλική γωνία L (60x40x5)mm
5. Μεταλλική γωνία L (40x20x4)mm
6. Μεταλλική λάμα πλάτους 16mm και πάχους 8mm
7. Μεταλλική λάμα συγκράτησης γυάλινου πανέλου πάχους 3mm
8. Μεταλλική διατομή Τ διευθέτησης πορτών
9. Κοιλοδοκός (60x60x3)mm
10. Μεταλλική γωνία L (60x30x5)mm
11. Φύλλο λαμαρίνας

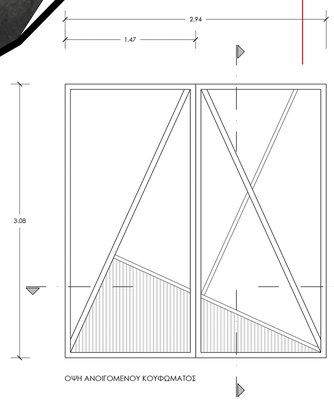

ΟΨΗ ΑΝΟΙΓΟΜΕΝΟΥ ΚΟΥΦΩΜΑΤΟΣ

ΚΑΤΟΨΗ ΑΝΟΙΓΟΜΕΝΟΥ ΚΟΥΦΩΜΑΤΟΣ

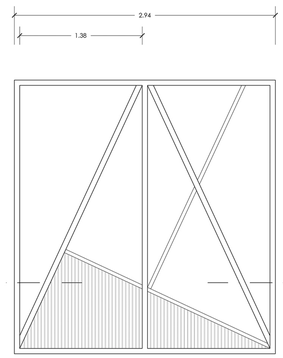

ΟΨΗ ΣΤΑΘΕΡΟΥ ΚΟΥΦΩΜΑΤΟΣ

ΚΑΤΟΨΗ ΣΤΑΘΕΡΟΥ ΚΟΥΦΩΜΑΤΟΣ

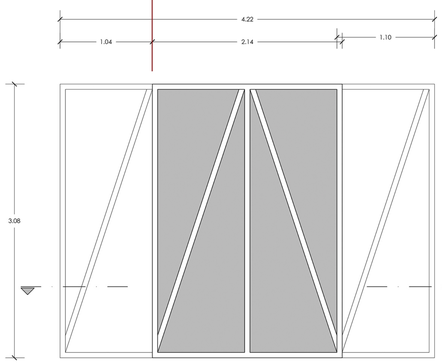

ΟΨΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΟΥΦΩΜΑΤΟΣ

ΚΑΤΟΨΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΟΥΦΩΜΑΤΟΣ

ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ ΚΤΗΡΙΟΥ | κλ. 1/20

ΤΟ ΚΤΗΡΙΟ | ***Η ΓΕΦΥΡΑ*** | Η ΠΛΑΤΕΙΑ

Προοπτική Τομή Κτηριού

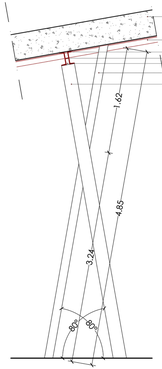

1. Πλάκα σκυροδέματος πάχος 40εκ.
2. Δευτερεύουσα μεταλλική δοκός TPN10011
3. Κύρια μεταλλική δοκός UPN200
4. Μεταλλική λάμα ένωσης δοκού
5. Θέατη φατνισμού
6. Μεταλλικό υποστύλωμα κυκλικής διατομής (125x6)mm
7. Μεταλλικό υποστύλωμα κυκλικής διατομής (200x8)mm

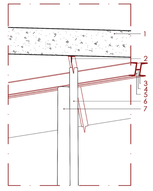

ΕΓΚΑΡΣΙΑ ΤΟΜΗ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΜΕ ΑΝΙΣΟΠΕΔΗ ΣΤΕΓΗ

ΤΟΜΗ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΜΕ ΑΝΙΣΟΠΕΔΗ ΣΤΕΓΗ

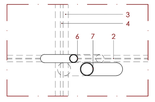

ΤΟΜΗ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΜΕ ΕΠΙΠΕΔΗ ΣΤΕΓΗ

ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΚΤΗΡΙΟΥ | κλ. 1/25

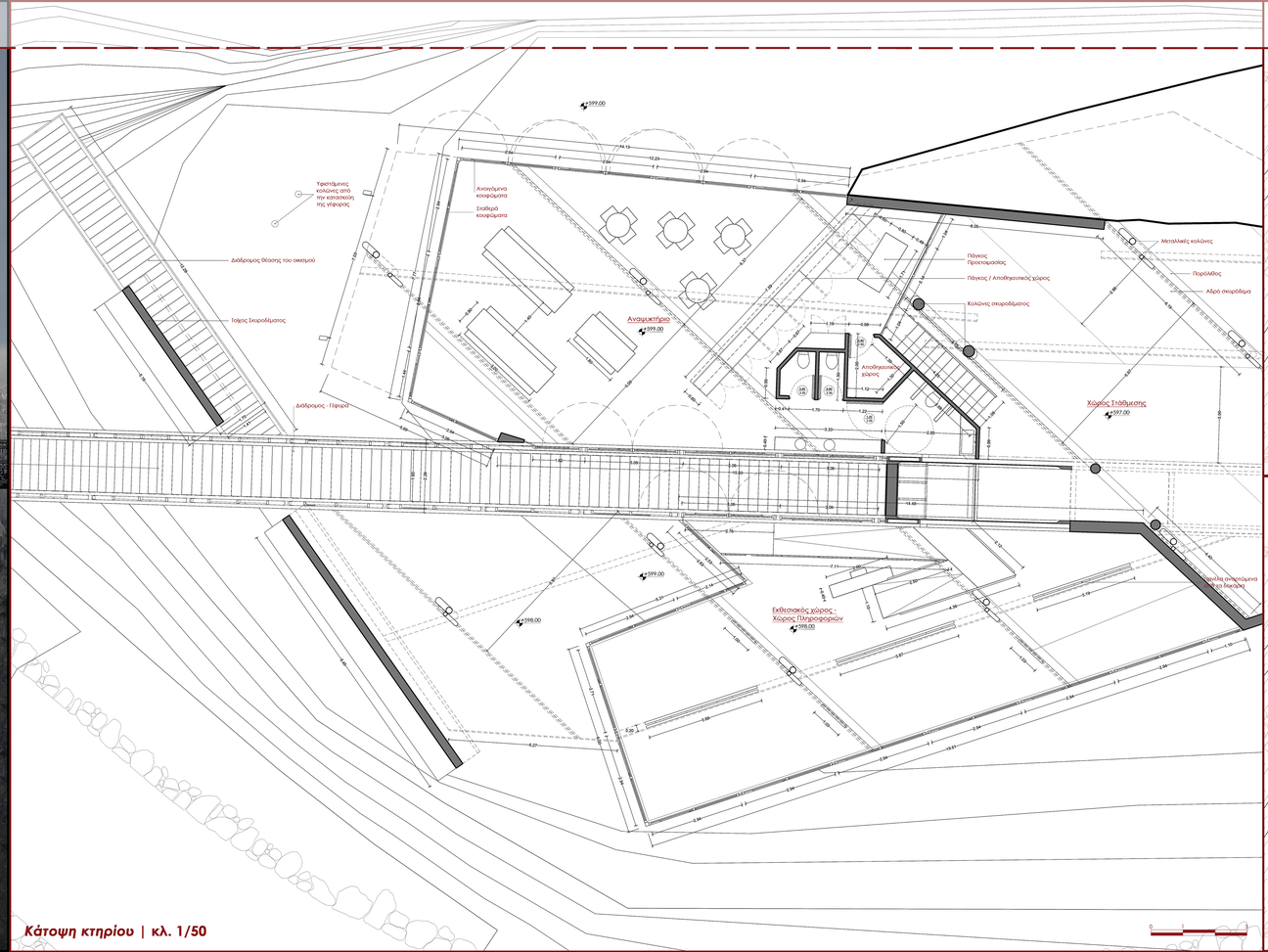

Κάτοψη κτηριου | κλ. 1/50

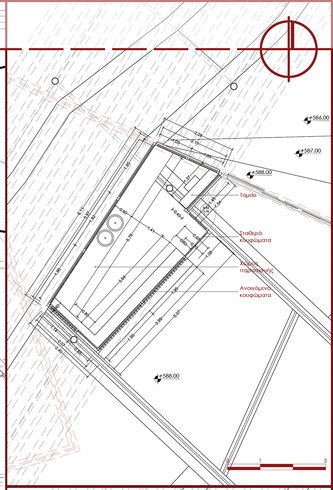

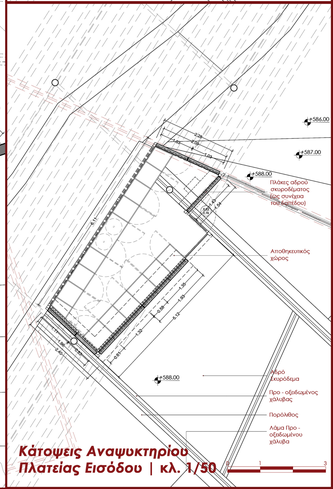

Κάτοψεις Αναψυκτηρίου Πλατείας Εισόδου | κλ. 1/50

Ενότητα 2η : Οικισμός - Φαράγγι

Κάτοψη Δώματος Πλατείας Φαραγγιού | κλ. 1/200

Κάτοψη Σταθμης +582.00μ. Πλατείας Φαραγγιού | κλ. 1/200

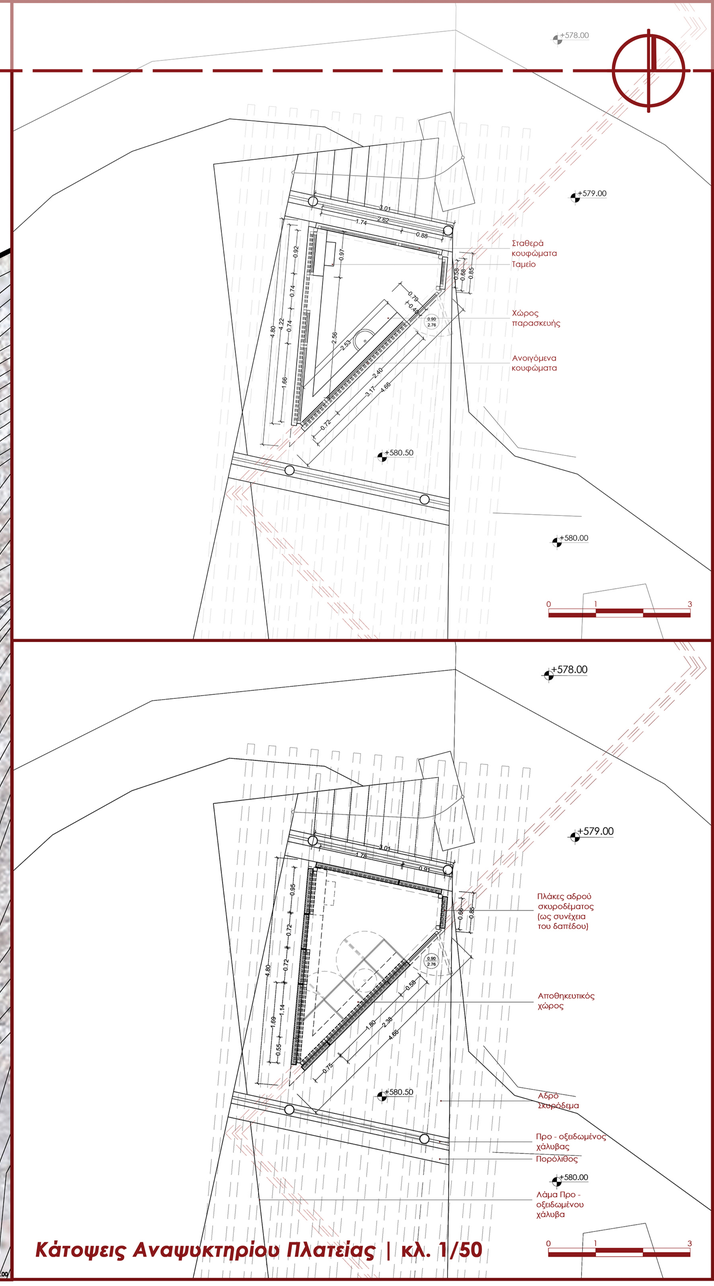

Κάτοψεις Αναψυκτηρίου Πλατείας | κλ. 1/50

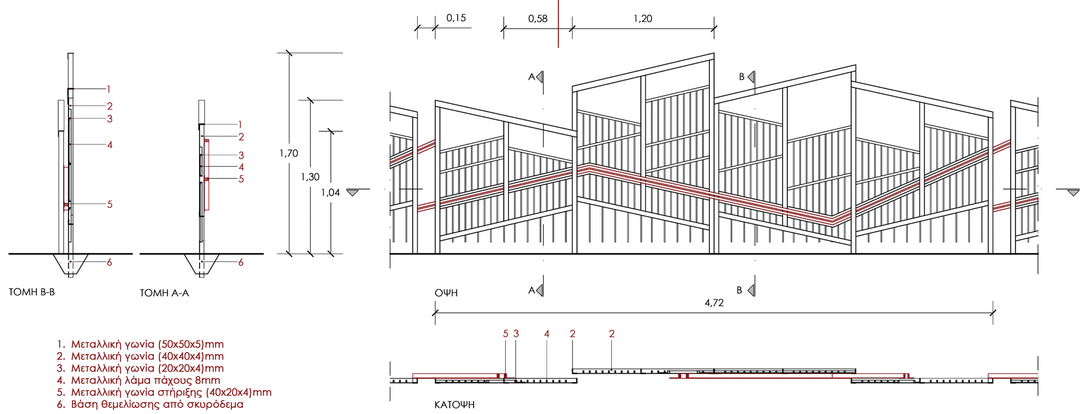

1. Μεταλλική γωνία (50x50x5)mm
2. Μεταλλική γωνία (40x40x4)mm
3. Μεταλλική γωνία (20x20x4)mm
4. Μεταλλική λάμα πάχους 8mm
5. Μεταλλική γωνία στήριξης (40x20x4)mm
6. Βάση θεμελίωσης από σκυρόδεμα

ΚΙΓΚΛΙΔΩΜΑΤΑ ΠΕΡΙΦΡΑΞΗΣ ΟΙΚΙΣΜΟΥ | κλ. 1/20

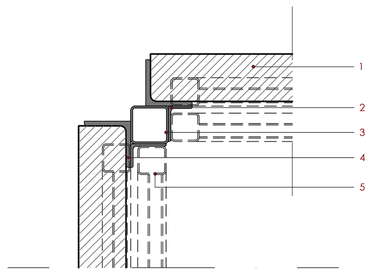

1. Σκυροδετημένη βοτσαλωτή πλάκα
2. Μεταλλική γωνία L (75x50x5)mm (LD7555)
3. Κοιλοδοκός στήριξης κτηρίου (80x80x4)mm
4. Μεταλλική γωνία L (100x100x12)mm (LPN10012)
5. Κοιλοδοκός κουφώματος (60x60x3)mm

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ ΓΩΝΙΑΣ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟΥ - ΣΤΕΓΑΣΤΡΟΥ | κλ. 1/5

